

[Faint, illegible handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page]

97 11
Σὺν Θεῷ ποιητῇ ἀπάντων.
Disputatio Mathematica

De
**QUINQUE CORPORIBUS
REGULARIBUS SEU MUNDANIS**
eorumque comparatione & præcipuis
affectationibus,

Quam
Auctoritate, jussu & consensu laudatissimæ
Facultatis Philosophicæ in Alma Lipsien-
si publicæ censuræ subjicit

M. ERNESTUS VVUNSCHALDUS
Torgensis, Alumnus Electoralis,

Respondente
MATTHEO PÖLLNERO, Cygneo,
Philos. Baccalaureo, Elect. Sax. Alumno.

2. Iduum Novembr.

Horis locoque consuetis.

Ἐπίγραμμα παλαιόν:

Σχήματα πέντε Πλάτωνος, ἃ Πυθαγόρας σοφὸς εὔρε,
Πυθαγόρας σοφὸς εὔρε, Πλάτων δ' ἀρίστηλ' ἐδίδαξεν,
Εὐκλείδης ἔπι ταῖσι κλέσθ' ὡς εἰκαλλέσ' ἔτευξεν.

Excudebat **GREGORIUS Ritzsch**/
Anno Æræ Christianæ
M. DC. XXXI.

VIRIS

*Admodum Reverendo, Clarissimis, Experientissimis, Excel-
lentissimis, Prudentissimis, Spectatissi-
mis & Integerrimis,*

Dn. SEBASTIANO Starcken / S. S. Theol. Doctori &
Superintendenti Torgensium vigilantissimo.

Dn. ELIÆ REHEBOLDO, Medicinæ Doctori & Pra-
ctico felicissimo.

Dn. CHRISTIANO Fritschen / Reipubl. Torg. Sena-
tori & Camerario fidelissimo.

Dn. BERNHARDO

Hoppen /

Dn. PETRO SCHI-

LACHO,

Reipubl. Torg. Senatoribus di-
gnissimis.

Dn. HEINRICO Meß / Mercatori & Civi apud Tor-
genses primario.

Dn. Evergetis, Patronis, Promotoribus & Fautoribus
suis omni observantiæ & honoris cultu
afficiendis

*Exercitium hoc Mathematicum in uberioris Bene-
volentia & Amoris incentivum*

Dedicat & offert

*M. Ernestus VVunschaldt, Autor
& Præses.*

Disputatio Mathematica

DE QVINQVE CORPORIBUS
REGULARIBUS EORUMQUE PRÆ-
cipuis affectionibus.

THESIS I.

Euclides $\epsilon\upsilon\kappa\lambda\epsilon\iota\omega\tau\eta\varsigma$ dictus, patriâ
Megarensis, Sectâ Platonicus, geome-
tricam $\epsilon\upsilon\kappa\lambda\epsilon\iota\omega\sigma\tau\iota\upsilon$, in qua divinus rerum ordo
sapientissimis quibusq; hominibus magna sem-
per admirationi fuit, synopticè traditurus, duo
videtur in oculis habuisse & animo: primò
 $\epsilon\upsilon\kappa\lambda\epsilon\iota\omega\sigma\tau\iota\upsilon$, id est, juventutis institutionem: ut hujusmodi Ele-
mentorum cognitione informatus discens animus, ad quamli-
bet, non modo Geometriæ, sed & aliarum Mathematicæ partium
tractationem, idoneus paratusq; auditor accedat.

2. Nam, ut Proclus ait, *libr. 1. comment. in Euclid. cap. 6.*
principalissima & simplicissima, primisq; bypothesibus maximè
cognata theoremata decenti ordine hic congesta sunt, ut ab his
auspicantes, etiam reliquas hujus scientiæ partes cognoscere, &
varietatem, in hac inclusam, mente complecti queamus, quod sine
his arduum & tantum non impossibile foret. His enim tanquam
notissimis, utuntur omnes discipline, hinc initia & vim suam
omnem mutuuntur & repetunt. Hucusq; Proclus.

3. Neq; sanè est, ut Geometriam, ceu ineptam & superva-
cuam aliquam speculationem, nauci faciamus, perinde ut non-
nulli Arithmeticam, velut mercatorium compendium, facere
solent, quasi scilicet regium sit, literas in syllabam, syllabas in vo-

sem coordinare & necere, sordidum verò, aut inanis curiosita-
tis, numerorum miras progressionem, aut figurarum ingeniosissi-
mas demonstrationes pervestigare, cum potius ad Geometriam,
tanquam ad cotem durissima nostra ingenia acuere debeamus; &
eandem nescire, nil sit aliud, quàm dijudicationis eruditioris dimi-
dium ignorare, imò, quia in humana societatis instrumenta tam-
latè se diffundit, ingeniosissimis etiam adinventis quotidie incla-
rescit, meritò Plato & Philosophorum acutissimi quiq; ἀγνώ-
στητον crediderunt intolerabilem.

4. Quod si res spectes, in hoc opere ab Euclide pertracta-
tas, in tota illà σοιχεώσθαι nihil aliud proponi dixeris, quàm expli-
cationem (quæ alter Euclidis scopus, finisq; ultimus) corpo-
rum quinque regularium: Hexaëdri seu Cubi, Tetraëdri
seu Pyramidis, Dodecaëdri, Octaëdri, & Icosaëdri; ut ea cer-
tâ quâdam laterum suorum inter se & ad Sphæra circumscriben-
tis diametrum ratione comprehendantur.

5. Patet hoc non tantùm ex totius operis concinnâ conclu-
sione, dum propositionem propositioni sic aptavit Autor, ut ne unâ
quidem sine totius σοιχεώσθαι ruinâ & dissolutione vel eximi, vel
superinduci posse Mathematicorũ sapiētissimi quiq; existimarint,
verùm etiam à Proclo teste gravissimo in suis commentariis su-
per Euclidem, & ab ingeniosissimo Keplero in princ. lib. 1. Har-
monicorum diligenter monstratum est, quin à Clarissimo Dn. L.
Müllero, in commentario super eundem Euclidem ante annum
plurimis in locis inculcatum.

6. Horum igitur corporum jucundissimam speculatio-
nem, eorumq; præcipuas affectiones, sicum Deo propitio sub placi-
de disquisitionis incudem revocemus, æquioris iudicii candor mi-
nimè hoc factum nostrum sinistrè interpretabitur.

7. Dicuntur vulgò regularia & ordinata, à forma;
quodq; enim illorum equalibus angulis & hedris sive planis, tum
equa-

aequalibus tūm ordinatis continetur; ergò sunt regularia; σχήματα
enim τεταγμένον ἐστὶ τὸ περιεχόμενον ὑπὸ ἰσοπλευρῶν τε καὶ ἰσογω-
νίων ἴσων ἀλλήλοις.

8. Aliàs etiam Pythagorica & Platonica appellantur,
ab inventoribus seu excultoribus; quò pertinet Epigrammation
illud vetus, quod in Geometrica Michaëlis Pselli συνόψις scri-
ptum legitur:

Σχήματα πέντε Πλάτωνος, ἃ Πυθαγόρας σοφὸς εὔρε,
Πυθαγόρας σοφὸς εὔρε, Πλάτων δ' ἀρίστηλ' ἐδίδαξεν,
Εὐκλείδης ἦν τοῖσι κλέος περικαλλὲς ἔτευξεν.

9. Deniq; etiam Mundana dicuntur, ab insigni & incre-
dibili usu, quem non tantum veteribus præstitere in sua Philoso-
phia, sed quem hodieq; in doctrina Astronomica (quæ homini in-
genuo summa voluptati esse debebat) metando & discernendo in-
tervalla Planetarum & curriculum cœlestium, tūm verò admi-
randas astrorum rotationes, aliq; cœlestis machinæ phænomena
detegendo, contemplatoribus suis exhibent.

10. Existimavit Plato & Pythagoras naturam & pro-
prietates præcipuorum & simplicium mundi corporum, cœli nim.
& quatuor Elementorum adumbrari in his corporibus quinque
regularibus; in Cubo quidem τὸ βασιμῶτατον; vel, ut Aristote-
les loquitur lib. 3. cœli cap. ult. τὸ βεβηκέναι καὶ μένειν τῆς γῆς, stabi-
litate & permanfionem terræ in suo loco, unde nullâ vi excuti-
queat; in Tetraëdro motum ignis versus superiora loca & vim
penetrandi ac dividendi, quâ is pollet eximiam: In Octaëdro aë-
ris facilem quoquo versum expansionem & dilatationem. In Ico-
saëdro fluxibilitatem & vim repletivam seu humectativam
aqua, perinde ut Icosaëdram suis angulis quasi diffunditur, ut
impleat omnia: In Dodecaëdro deniq; cœli capacitatem & duo-
denarium numerum signorum cœlestium, quem id suis 12. basibus
exprimit adumbratq;, Clariss. L. Müllerus in comment. super
Euclidem ad definit. 29. lib. 11.

11. Hac veterum de his corporibus speculatio, pulchra sanè & jucunda, & suà laude digna est, quousq; tamen ferenda sit, & quo nomine ab Aristotele fuerit oppugnata Clariss. L. Müllerus in Diss. IV. Mathem. Philosophia Vogeliana annexâ, eleganter enucleatèq; explicat, quem qui vult, videat.

12. Nostro tempore Johannes Keplerus, Mathematicus Casareus, Philosophiam hanc multò reddidit perfectiorem & illustriorem, dum systema mundi mobilis, id est, sphaeras, curricula, seu orbis Planetarum, adeoq; magnitudinem hujus mundi inveniri in proportionibus horum corporum, ingeniosissimis & tantum non certissimis rationibus ostendit. Nam, quae est proportio duorum orbium, quorum unus Cubo, e. gr. circumscriptus, & alter inscriptus sit, ea est cœli Saturnini ad cœlum Joviale proximum.

13. Neque enim credibile est, supremum illum Architectum, ingentem hanc machinam fortuito fecisse. Verius est, quod mensuris, numeris, & proportionibus sapientissimè adimpleverit & devinxit omnia, tempusq; addiderit, concentu intelligibili distinctum, informatumq;. Quibus praemissis, nunc ad singulorum corporum descriptiones, quas quidem ipso nominum suorum sono, & ut ita dicam, habitu, quodammodo exprimunt, convertimur.

14. Κύβος Cubus ἐστὶ σῆμα τερεῖον ὑπὸ ἑξ τετραγώνων ἴσων περιεχόμενον, id est, figura solida, sub sex quadratis aequalibus contenta, Latinis tessera, ἀπὸ τῶν τεσσάρων γωνίων, à quatuor angulis, in quovis hujus figura latere vel plano.

15. Pyramis seu Tetraëdron, (κατ' ἕξοχὴν dictum & in specie; cum generatim sumtum vocabulum, quamvis pyramidem 4. hedris, licet inaequalibus constantem, significet,) ἐστὶ σῆμα τερεῖον, ὑπὸ τετράρων τριγώνων ἴσων καὶ ἰσοπλευρῶν περιεχόμενον, id est, figura solida, sub quatuor triangulis aequalibus & aequilateris contenta.

16. Δωδε-

16. Δωδεκάεδρον ἐστὶ σχῆμα σφαιρῶν, ὑπὸ δώδεκα πενταγώνων ἴσων καὶ ἰσοπλευρῶν καὶ ἰσογωνίων περιεχόμενον, Dodecaëdron est figura solida, sub 12. quinqueangulis equalibus, equilateris & equiangulis (uno verbo) regularibus seu ordinatis, contenta.

17. Ὀκτάεδρον ἐστὶ σχῆμα σφαιρῶν, ὑπὸ ὀκτώ τετράγωνων ἴσων καὶ ἰσοπλευρῶν περιεχόμενον, Octaëdron est figura solida, contenta sub octo triangulis equalibus & equilateris.

18. Εἰκοσάεδρον ἐστὶ σχῆμα σφαιρῶν, ὑπὸ εἰκοσὶν τετράγωνων ἴσων καὶ ἰσοπλευρῶν περιεχόμενον, Icosaëdron est figura solida, sub 20. triangulis equalibus & equilateris contenta. Nam 20. pyramides triangulæ tetraëdricis paulò breviores, & æquales, basium suarum lateribus junctis, complectuntur superficiem Icosaëdri.

19. Pro quarum definitionum meliore intellectu notandum, quod vis planum, cujus-cujus tandem id formæ fuerit, quo continetur corpus aliquod, propriè hedram dici & basim, interdum ab usu, scil. quod eò veluti sedeat & statuminetur, corpus, minus autem propriè latus, quippè per quod in corporibus solidis propriè intelligitur commissura.

20. Definitiones meritò exciperet singulorum corporum fabrica, unà cum demonstratione, quod omnia & singula eidem sphaera sint inscriptibilia, cujus axis vel diameter, (1.) potentia sit sesquialtera vel sesquipla lateris tetraëdrici, (2.) dupla lateris octaëdrici, (3.) tripla lateris cubici & c. Item, quod Icosaëdri latus sit irrationalis linea, de illarum genere, quas ἐλάσσονας, id est, minores, Geometra appellant; Dodecaëdri verò latus sit irrationalis linea, quæ Apotome vocetur.

21. Verùm hæc omnia cum sint operosiora, quàm ut hisce pagellis inseri queant, præviam etiam totius operis Euclidèi notitiam cum administra ope diagrammatum requirant, ideò cupidum istorum Lectorem ad Euclidem ipsum remittimus libr. 13. propos. 13. 14. 15. 16. 17. & 18.

22. Cer-

22. Certum est porro, in solidorum rectilineorum universo genere, non nisi quinque corpora ordinata sive regularia dari, eaque inter omnia, multitudine innumera & speciebus seu formis infinita, pulcherrima esse & perfectissima, & ob hoc principatum obtinere.

23. Nam quod prius attinet, ex omnibus figurarum planarum generibus tres tantum angulis suis congruere possunt ad struendum unum solidum angulum, nempe triangulum æquilaterum, quadratum & quinquangulum ordinatum.

24. Solidus quippe angulus semper minor est aggregato quatuor rectorum planorum, per prop. 21. lib. 11. Euclid. Tres vero anguli sexagonici, simul sumpti, jam adequant quatuor rectoros; plures quatuor rectorum aggregatum superant. Cum enim sexagonicus angulus quisque valeat $\frac{4}{3}$ unius rectori partibus, per primum & sequentia prop. 15. lib. 4. tres hexagonici anguli erunt $\frac{12}{3}$ id est, quatuor rectori; non igitur componere possunt solidum angulum, sed planitiam tantum sternunt, seu complent locum in plano.

25. Quod si hexagonici hoc prestare nequeunt, multo minus heptagonici, quique hos infinita serie consequuntur, id efficient; cum summam adhuc majorem accumulent, quam que struendo angulo solido sit usui.

26. Rursus ex tribus istis planorum generibus, que ad struendum solidum angulum congruere possunt, triangularia trifariam, cetera duo singula semel duntaxat concurrunt ad hanc fabricam; unde quinque corpora regularia emergunt, plura dari est impossibile.

27. Primo, ex duobus aut sex triangulis angulus solidus constitui nequit, duo namque haut sufficiunt, sex abundant; multoque adhuc magis septem, octo, aut plures. Tantum igitur & terni & quaterni & quini anguli in triangulis æquilateris coeunt in unum solidum, ternis efficientibus tetraëdram, quaternis octaëdram, quinis Icosaëdram.

28. Sic

28. Sic terni tantum anguli ternorum quadratorum & equalium cubum efformant; terni solummodo anguli ternorum quinquangulorum iidem equalium & ordinatorum dodecaëdrum configurant. Quatuor verò quadrata jam sternunt locum, nec assurgunt in solidum angulum; duo non sufficiunt, sed biatum patiuntur, ut & duo pentagona; quatuor verò pentagona summam 4. angulorum rectorum excedunt. Ita constat, hunc corporum regularium numerum necessarium esse, aeternum & immutabilem.

29. Eorundem principatus & nobilitas, quam præ reliquis omnibus obtinent, elucescit in duabus præcipuè rebus; in simplicitate formæ planorum, quibus continentur & effinguntur hæc corpora, deinde in dictorum planorum æquidistantia à centro figuræ.

30. Sicut enim Deus creaturarum omnium regula est & norma: sic sphaera corporum, quippe divinitatis sive typum, sive umbram quandam in se habens, prout à Keplero non uno in loco pulcerrimè traditum legitur. At qui sphaera primò simplicissima est figurarum seu corporum, utpote unica & sibi undiquaq; similimã superficie clausa & contenta; deinde, omnia hujus superficiæ puncta æquabilissimè distant; vel, ut Cicero loquitur libro de universitate, extremitas ejus paribus à medio radiis attingitur. Ad hanc autem sphaeræ similitudinem & effigiem regularia corpora, quantum à rectâ figurâ fieri potest, proximè accedunt.

31. Habent enim (1.) omnia latera, (2.) omnia plana, (3.) omnes angulos æquales & similes seu uniformes, quod est simplicitatis. Ex quo deinde consequitur, ut (4.) omnia bedrarum centra à medio corporis distent æqualiter, & ut (5.) sphaera inscripta seu inclusa hæc corpora, singulis & universis angulis suis attingant superficiem illius, & per hoc velut innitantur & inhereant sphaeræ, utq; (6.) globum, sibi cogitatione inscriptum, centris omnium ac singulorum planorum suorum constringant, ne fluctuet, sed ut, immotus hærens, idem centrum cum centro corporis continentis

B

for-

fortiatur. Quamò itaq, de sphaera proprietatibus plus haec corpora participant, tantò minus de ipsorum principatu inter reliqua corpora uniuersa est dubitandum.

32. Rursum inter haec ipsa corpora mundana quidam, cum originis, tum praestantiae, cernitur ordo, secundum quem in duas classes digeri possunt, quarum prior est primariorum seu primigeniorum; altera secundariorum seu secundò genitorum.

33. Primaria perfecto numero tria sunt; cubus Tetraëdrum & Dodecaëdrum; secundaria duo tantum, numero imperfecto, Octaëdrum nempe & Icosaëdrum. Primaria uerò dicuntur respectu secundariorum, eò quod sine secundariorum auxilio generentur, cum secundaria non existant sine primariorum ope & operâ.

34. Unumquodq, primariorum corporum proprium, suiq, generis planum sortitur: tetraëdrum triangulare, cubus quadratum, dodecaëdrum quinquangulare; secundariis plana sunt ejusdem speciei & formae, triangulata scilicet & quasi mutuatia à tetraëdro.

35. Primaria conveniunt angulorum solidorum genere; habent enim trilineares angulos: secundaria discrepant in generibus angulorum, octaëdro enim quadrilineares, icosaëdro quinilineares sunt anguli.

36. Porro, primaria magis sessilia, quam mobilia; secundaria contra, magis mobilia, quam sessilia facta sunt, pensilia, quam stabilia; Hinc primaria super planum constituta, magis delectant oculos, secundaria super angulum collocata & uelut pendentia, plus concinnitatis habere videntur.

37. Primaria decentius rotantur circa axem, centrìs planorum oppositorum infixum: secundaria concinnius eunt, si axis motus per oppositos angulos traductus sit.

38. Deniq, & hoc notatu dignum, quod primariorum quoduis sui generis angulum obtineat, cubus rectum, pyramis acutum,
do.

dodecaëdram obtusum, tam in solidorum, quam in planorum
 angulorum classe: secundaria solidos & planos permisceant in
 vicem: icosaëdri enim anguli plani sunt acuti, solidi obtusi. In
 octaëdro quamvis plani acuti solidum acutum efficiant, bina
 tamen quævis, ex opposito concurrentia latera, complectuntur re-
 ctum angulum.

39. Sed & inter primaria corpora tetraëdram & cubum
 digniora esse & priora dodecaëdro, inde perspicias; quod & cubi
 & dodecaëdri latera nullo propemodum negotio determinantur
 & cognoscantur ex ratione diagonii vel axis sphaerae, quam inscri-
 bunt, cum è contrario dodecaëdri & icosaëdri latera non nisi
 longinquè, & per sectionis divinae, seu proportionalis anfractus
 derivetur demum ab axe. Quod, cum non minorem utilitatem,
 quam jucunditatem in se habeat, breviter demonstrabimus in nu-
 meris, initio factò à tetraëdro.

40. Nam cum quadratum lateris tetraëdrici contineat² de
 quadrato diametri; vel, ut clariùs explicem, cum quadratum axis
 sphaerae, tetraëdram complexa habeat se ad quadratum lateris,
 sicuti 3 ad 2, per prop. 13. lib. 13. posità itaq; diametro partiù 2000, &
 per consequens quadrato ejus 4000000, duabus tertiis de hoc qua-
 drato cedent 2666666²; Extrahere ex hoc numero radicem quadra-
 tam, proximè veram. Provenient pro latere tetraëdrico partes
 1633, qualium diameter habet 2000, & radius 1000.

41. Sic, scrutaturus longitudinem lateris cubici in partibus
 diametri assumtis, cape trientem de potentia diametri; nam
 latus cubicum potest hujus potentia trientem, per 15. propos.
 lib. 13. & hinc erue radicem quadratam, habebis longitudinem
 lateris quæsitam. Rursum itaq; posità diametro partium 2000, erit
 pars tertia de quadrato hujus numeri 1333333¹, & radix ejus qua-
 drata 1155[†], longitudo nempe lateris cubici in eodem partium ge-
 nere, quibus diametrum modo taxavimus.

B 2

42. Ex

42. Ex dictis etiam hoc perspicuum evadit, quod potentia laterum cubi & tetraëdri simul sumta, restituant potentia diametri sphaerae, cubo & tetraëdro circumscripta. Nam $133333\frac{1}{3}$ addita ad $266666\frac{2}{3}$ conficiunt 400000 . l. 13. Eucl. prop. 15. τὸ βεῖρον. 2.

43. Longè operosius dodecaëdri latus determinatur, cum sit linea ἀλογος. Nimirum, si cubi, sphaerae inclusi latus proportionaliter seces, tum demum in majori segmento patet latus dodecaëdri in eandem sphaeram inscriptilis, per prop. 17. lib. 13. Ex quo postea fundamento in numeris rationalibus idem latus declarabis inventosque reduces ad rationales, propinquè veros. Ponamus iterum sphaerae, cubum & dodecaëdri in se recipientis diametrum esse 2000 . partium.

44. Quandoquidem ad positionem tantae diametri cubicum latus fit $R133333\frac{1}{3}$, per prop. 15. lib. 13. erit illius lateris segmentum majus $R166666\frac{2}{3} - R33333\frac{1}{3}$ ferè. Nam dimidium latus cubicum est $R33333\frac{1}{3}$, cujus quadratum $33333\frac{1}{3}$, additum lateris totius quadrato $133333\frac{1}{3}$, gignit $166666\frac{2}{3}$. Hujus ergò radix multata radice dimidii lateris, est segmentum majus quæsitum, & quidem in numero irrationali, quem Apotomen seu residuum dicimus. Jam prioris particulae in hoc numero irrationali radix proximè vera in rationali numero est 1291 . & posterioris 577 . Auferatur posterior ex priori; remanebit pro longitudine lateris dodecaëdrici numerus rationalis, 714 . partium, qualium diametro sphaerae concessimus 2000 . & radio 1000 .

45. Sic in secundariis Octaëdri dignius est Icosaëdro. Nam, ut taceamus rationes alias, de quibus infra, definitio lateris octaëdrici multò rotundior & perfectior est, quàm Icosaëdri. Mensurus enim latus octaëdri in partibus radii sphaerae circumjectae, extrahe radicem quadratam ex dimidio quadrati à diametro, in iisdem partibus, in quibus diameter assumpta fuit, & habebis rem factam. Ratio est, quoniam latus octaëdri potest dimidium, ejus,

ejus, quod potest diameter. Tribuamus diametro 2000. partes, erit quadratū ejus 4000000, adeoq; dimidium hujus quadrati 2000000. Extrahere radicem quadratam ex hoc numero. Prodebunt pro longitudine lateris octaëdrici partes 1414, per prop. 14. lib. 13. Eucl.

46. Atq; hic notandum iterum, quod latus tetraëdri potentia sesquitertium sit lateris octaëdri in eadem sphaera. Sunt n. 2666666, ad 2000000, ferè ut 4. ad 3; per prop. 14. lib. 13. corol. 4.

47. Tandem Icosaëdri latus, tanquā linea irrationalis, in numeris etiā irrationalibus exprimitur, qui tamē resolvi possunt in rationales, quā proximè veros, hoc modo: Quia radius circuli, per quinq; vicinos Icosaëdri angulos transeuntis, potest quintam partem de potentia axis, per 16. prop. lib. 13. Si ergo fiat axis partium 2000, adeoq; illius potentia 4000000, dicto radio pro sua potentia de axis potentia cedent 800000. Ergo $R800000$, definit radium dicti circuli. Jam verò potentia lateris Icosaëdrici componitur ex potentia hujusce radii, addita ad potentiam majoris segmenti de hoc eodem radio, proportionaliter secto. Ut igitur majus segmentum habeatur, primò omnium radius hic proportionaliter est secandus, per prop. 11. lib. 2.

48. Radii potentia erat 800000, sed $\frac{1}{2}$ radii dimidium est $R, 200000$, $\frac{1}{4}$ proinde potentia 200000. Adde has potentias; summa radix minus dimidio radio, erit quæsitum segmentum majus, scil. $R1000000 - R200000$, illiusq; quadratū seu potētia secundū prescriptum multiplicationis radicū ligatarū $1200000 - R800000000000$. Adde huic potentia potentiam radii prius dicti, videlicet 800000, conflabis summā $2000000 - R800000000000$; cujus radix universalis $R. 2000000 - R800000000000$, præstat latus Icosaëdri quæsitū. Cum autem hæc radix sit numerus irrationalis, ergo, ut in rationalem propinquè verum resolvatur, radicem quadratam ex parte posteriore, quæ in numeris absolutis est 894428, aufer ex parte priorē 200000: relinquentur 1105572; ex quo residuo rursus eliciatur quadrata radix proximè vera scilicet 1051 †. Nume-

rus hic indicat latus icosaëdri, in partibus, qualium axis icosaëdri continet 2000.

49. Sic igitur latera quinque corporum, eidem sphaera inscriptorum sibi ordine succedunt in longitudine: primum & longissimum est tetraëdri latus 1633; proximum octaëdri 1414; inde cubi 1155; mox icosaëdri 1051; denique, dodecaëdri, minimum & brevissimum 714. In omnibus autem sphaera circumscripta diameter assumitur 2000. partium, Eucl. lib. 13 prop. ult.

50. Perventum est huc usque comparando, ut sciamus: in corporibus mathematicis excellere quinque regularia; in regularibus tria primaria; in primariis duo per se scibilia, cubum & tetraëdram. Restat, ut monstremus, utrum ex his duobus rursum, palmam praecripiat alteri, nempe cubus, perinde ut masculinus sexus foeminino sexui antecellit.

51. Monstramus hoc, primò ex genesi cubi. Nam cum reliqua duo corpora è cubo generentur, tetraëdram quidem, resectis & avulsis pyramidibus seu tetraëdris quatuor reëctangulis & equalibus, dodecaëdram, appositis & velut instratis super sex bases cubi prismatis pentaëdricis & equalibus totidem; solus cubus generatur modo simplicissimo, si nim. planum ejus fluat angulo reëcto ad intervallum, lateri suo aequale, id quod nulli insuper corpori concessum est, ut ab aliqua suarum basium seu planorum ducat originem.

52. Atque cum ita se habeat cubus, medii rationem obtinet inter Plus & Minus, tanquam cubus sit res ipsa, tetraëdram minus cubo, & dodecaëdram plus cubo; ut ita in cubo reperiat exemplum identitatis, in reliquis duabus figuris, diversitatis, sitque cubus prima figurarum genitarum, tetraëdram prima exsectarum è cubo, dodecaëdram prima compositarum, aucto scilicet & operto cubo. Jam quod medii rationem habet inter duo diversa, quorum alterum plus sit ipso, alterum minus, ei jure tribuitur principatus, cum dignitatis tum ordinis, ut in Ethicis & Metaphysicis, sic & in Mathematicis.

Dein-

53. Deinde cubo prioritas competit, cum ratione trium dimensionum, in quas patet omne corpus, quod propterea trigonum dicitur, & perfecta magnitudo, tum ratione positionum cum suis differentiis, supra infra, ante pone, dextrorsum sinistrorsum. Nam quod praeditum est trinam dimensionem, illud perfectissima est magnitudo, asserente Aristotel. libr. 1. caeli c. 1. & lib. 3. Metaph. t. 17. Intenditur autem perfectio hac, & ceu exornatur, superadditis positionum differentiis, quas utrasque cum perfectiore modo cubus praeter reliquis participet, dubium est nullum, quin cubus iisdem quoque dignior sit & perfectior. Quaque versum enim & ex omni parte in tres directas porrigitur dimensiones, cum tetraedri, & reliquorum corporum plana sint inclinata. Praeterea positionum differentias cubus partibus suis directe ostendit, tetraedrum indirecte.

54. Tertio cubus antecellit tetraedro, ratione structurae seu numeri facierum seu laterum. Tantum enim sex plana obtinet, tot nempe, quot insunt in trina dimensionem termini. At senarius numerus perfectorum primus est, per defin. 25. lib. 7. & prop. ult. l. 9. Euclid. Ergo etiam hac ratione cubo perfectionis aliquid accedit.

55. Quarto cubus potior est tetraedro, ratione resolutionis. Et si n. cubus resolvi possit in tetraedra, & hac de causa tetraedro posterior, & ceu compositior videatur, est tamen in seipsum resolvable, dum in meros abit cubiscos homogeneos, uniformes & aequales, quod ut nulli praeterea corpori convenit, ita maximam simplicitatem & prerogativam arguit in cubo.

56. Quinto cubus prior est omnibus corporibus, ratione mensurationis, siquidem non tantum ex instituto hominum solidi, adeoque ipsimet tetraedro sit mensura, dum nimirum quantitatem ejus imaginamur nobis in parvis cubiscis, eorumque definita multitudine; sed multo magis natura & essentia. Est enim cubus reftangulus: atqui reftus angulus prior est omnibus reliquis: est & sibi & sui generis alteri perpetuo aequalis, adeoque unus & idem permanens, jure norma indexque obliquorum

statuitur, lib. 1. de anima t. 85. cum mensuram esse deceat priorem, adhaec unam eandemq̄, & proinde sibi perpetuò similem, adeoq̄ finitam & simplicissimam, lib. 2. cœli t. 28.

57. Propterea (quod sextum est prioritatis argumentum in cubo) natura solertiam imitati homines, primò ad perpendicularum ædificii materiam collocant, rectis angulis contignantes, & postea demum triangulis firmantes ac devincientes.

58. Dux igitur & antesignanus primariorum corporum sit cubus, quem deinde sequitur pyramis seu tetraëdrum, & hoc deniq̄ excipit dodecaëdrum; quandoquidem id semper nature ordine præcedit, quod justà quantitate est præditum, huic proximū censetur, quod minus justo, ultimum quod excedit & plus est justo.

59. Jam supra ostendimus, quod ut tetraëdrum minus, ita dodecaëdrum plus sit cubo. Nam dodecaëdrum est obtusangulum, & sic quasi multiplex & compositum, adjunctione acuti ad id, quod rectum est, tetraëdrum autem tantum est acutangulum. Deinde cum senarius numerus perfectus sit, imò primus perfectorum, meritò & tetraëdrum, etsi non præcedat cubum, (quippe defectus habens rationem) tamen propter sex latera sua proximè & immediatè cubum consequitur.

60. Tandem tetraëdrum dodecaëdro prius est & dignius, ratione sectionis. Diminutis enim corporibus, ut sit minus (verba sunt Kepleri, in Epit. Astron.) existunt alia solida figurae, quarum prima censenda est, quæ emergit, si prima ex genitis, puta cubus simplicissimè & æquabilissimè sectus fuerit. Et verò non est sectio æquabilior & simplicior, quàm quæ quatuor cubi angulos radicitus præcidit: totidem enim præcidis tetraëdra singula angulo solido recto basi triangulæ æquilatæ, retines verò quendam quasi ventrem & nucleum cubi, scilicet tetraëdrum quintum, undiq̄ sibi ipsi simile, utpotè quatuor triangulis æquilatæ contentum, ut vel hac ratione tetraëdrum dodecaëdro potius sit. Quemadmodum verò, ut hoc obiter addam, tetraëdrum intimum est pars

ter:

tertia de corpore cubi secti, ita quodlibet exteriorum quatuor tetraëdrorum est ejusdem pars sexta.

61. Porro dodecaëdram, cubi augmentatione oriri, sciendum est, si vid. operiatur & ceu ingrossetur, adjunctione sex prismatum pentaëdricorum, quorum singula singulis planis cubicis ita sint imposita, ut planum majus unius prismatis, latere suo aptetur plano minori alterius. Hac n. omnium ad omnia decenti coassatione, confit species dodecaëdri, habentis plana quinquangularia 12. E. Quo modo ultimū est principium, eodem jure est primum auctorum.

62. Hactenus de ordine primariorum & primatu cubi. Quid verò de secundariis? utri ex his debetur principatus? Ad hoc priusquam respondeamus, repetendum est, quod supra diximus, secundaria corpora ortum suum habere ex primariis, angulos quoque agnoscere plurium linearum, magisq. compositos & plana mutua. Alterum enim putā octaëdram ex cubo exscinditur; alterum, nempe Icosaëdram ex dodecaëdro, & quidem hoc modo:

63. Connexis tribus trium planorum conterminorum centrīs, unum eundemq. angulum circumstantibus, planum adige per connexiones. Sic enim cadet, quicquid exterius apparet de cubo & dodecaëdro, ac nihil de superficie pristina relinquetur, prater centra, & velut umbilicos planorum, ad quos deinde novae figurae anguli desinunt.

64. Itaq. loco octo angulorum cubi, nova figura accipit octo plana triangula aequilatera, unde octaëdram dicitur; viginti verò anguli dodecaëdri transeunt in 20. bases triangulas, unde nova figura Icosaëdro est nomen. In planorum autē locum subeunt totidem anguli, seni in octaëdro, & duodeni in Icosaëdro.

65. Interim idem utrobique numerus laterū manet, nempe in cubo & octaëdro duodenarius, in dodecaëdro v. & icosāëdro tricenarius; manet quoque binorū corporū eadem altitudo, scil. octaëdri cum cubo, & icosāëdri cum dodecaëdro. Quae res postea facit, octaëdram cubo & icosāëdram dodecaëdro tam con-

C

cinnè

omnè inscribi, singulosq; angulos figuræ inscriptæ, situ suo responde-
dere singulis centris planorum figuræ circumscriptæ.

66. Cum igitur octaëdram cubi, & icosaëdram dodecaë-
dri habeatur quasi soboles, quocirca, sicuti cubus dignitate & lo-
co præstat inter figuras sui ordinis, ita octaëdram præstabit ico-
saëdro. Dignitas enim parentum in liberos derivatur. Et ut sobo-
les vultus similitudine plerunq; parentem refert, ita laterum nu-
mero octaëdram cubi, & icosaëdram dodecaëdri, tanquam
parentis sui effigiem gerit, forma verò triangularium facierum
ambo tetraëdram, ceu matrem communem, repræsentant.

67. Tandem ad perfectiorem noticiam, & ad usum horum
corporum pertinere videtur, ut, quæ sit duorum orbium seu sphae-
rarum proportio, quarum una tali corpori circumscripta, altera
inscripta sit, non ignoremus.

68. Primò investigetur semidiameter circuli, ambientis pla-
num dati corporis, e.g. icosaëdri, hoc modo: Quoniam radius cir-
cularis potest triplum lateris trianguli ordinati, circulo inscripti-
lis, per 12. lib. 13. Euclid. & verò plani icosaëdrici latus per thes. 48.
poterat 1105572 E. pars tertia huius potentia est potentia radii, cu-
jus circulus planum icosaëdri circumscribit.

69. Hinc, invento radio, ejus potentiam aufer ex quadrato ra-
dii dati corporis; radix quadrata ex quadrato residuo continet lon-
gitudinè radii, dato corpori inscripti. Ratio est: Quia radius cir-
culi circa planum figuræ seu corporis, unà cum radio vel semidia-
metro orbis, in hoc corpus inscripti, complectitur angulum re-
ctum, cui radius ejusdem corporis, qui, per Euclidis demonstrata,
cum semidiametro orbis circumscribentis idem est, subtenditur, ut
in præmisso exemplo, quoniam potentia radii erat 368524, utiq; ab-
lata illa ex radii icosaëdri, aut sphaeræ, icosaëdro circumscriptæ
potentia, quæ est 1000000, relinquit 631476. scil. potentiam radii
orbis seu sphaeræ icosaëdro inscriptæ. E. radix quadrata huius po-
tentia, scil. 795, radii inscribentis longitudinem continet.

70. Hac

70. Hac methodus, et si communis sit omnibus corporibus regularibus, non est tamen necessaria in reliquis quatuor, cum radium orbium, eis inscriptorum, breviori viâ venari liceat.

71. Nam quod primò tetraëdram attinet, radius orbem inscribens, pars est tertia radii sphaerae, tetraëdram circumscriptis, per 4. corol p. 13. lib. 13. Posito itaq; radio 1000. partium, radius inscribens erit 333¹.

72. Deinde radius orbem cubo inscribens, equalis est semilateri cubico. E. numerum lateris cubici, th. 41. inventum, scil. 1155. biseca, dimidium 577¹, prodit radium orbis, cubum inscribens; non cubo tantum, sed etiam octaëdro, ut demonstrari posset ad oculum, si charta pateretur.

73. Sed & plani dodecaëdrici radius aequatur radio plani icosahedrici prius invento, & per consequens etiam radii orbium inscribentium utrumq; corpus, dodecaëdram & icosahedram, aequales sunt. Quare cognito radio in icosahedro, qui erat 795. cognitus quoq; est radius dodecaëdro inscribens orbem aut sphaeram. Porro cognitis numeris & per hos rationibus seu proportionibus radiorum, singulis corporibus singulos orbis inscribentium, etiam ipsorum orbium inter se cognita est proportio; orbis enim inter se sunt ut radii circularum.

74. Atq; horum orbium binorum, eidem corpori ascriptorum, sive radiis sive circulis, proportione respondent & commensurantur, binorum Planetarum vicinorum convergentes circuli, si non ad unguem & precisissimè, proximè tamen; ita ut nullum praeterea corpus proportionem horum duorum intervallorum, observando constitutam, suis aut circulis aut diametris vel semidiamentis propius exprimat.

75. Nam quae est proportio orbis cubo circumscripti, ad inscriptum, eadem quam proximè est ratio circuitus Saturnini ad circuitum Jovis, scil. paulò minor, quam dupla, quales cernitur inter 1000. & 577. Vicissim, sicuti habet orbis circa, ad orbem intra tetraëdram,

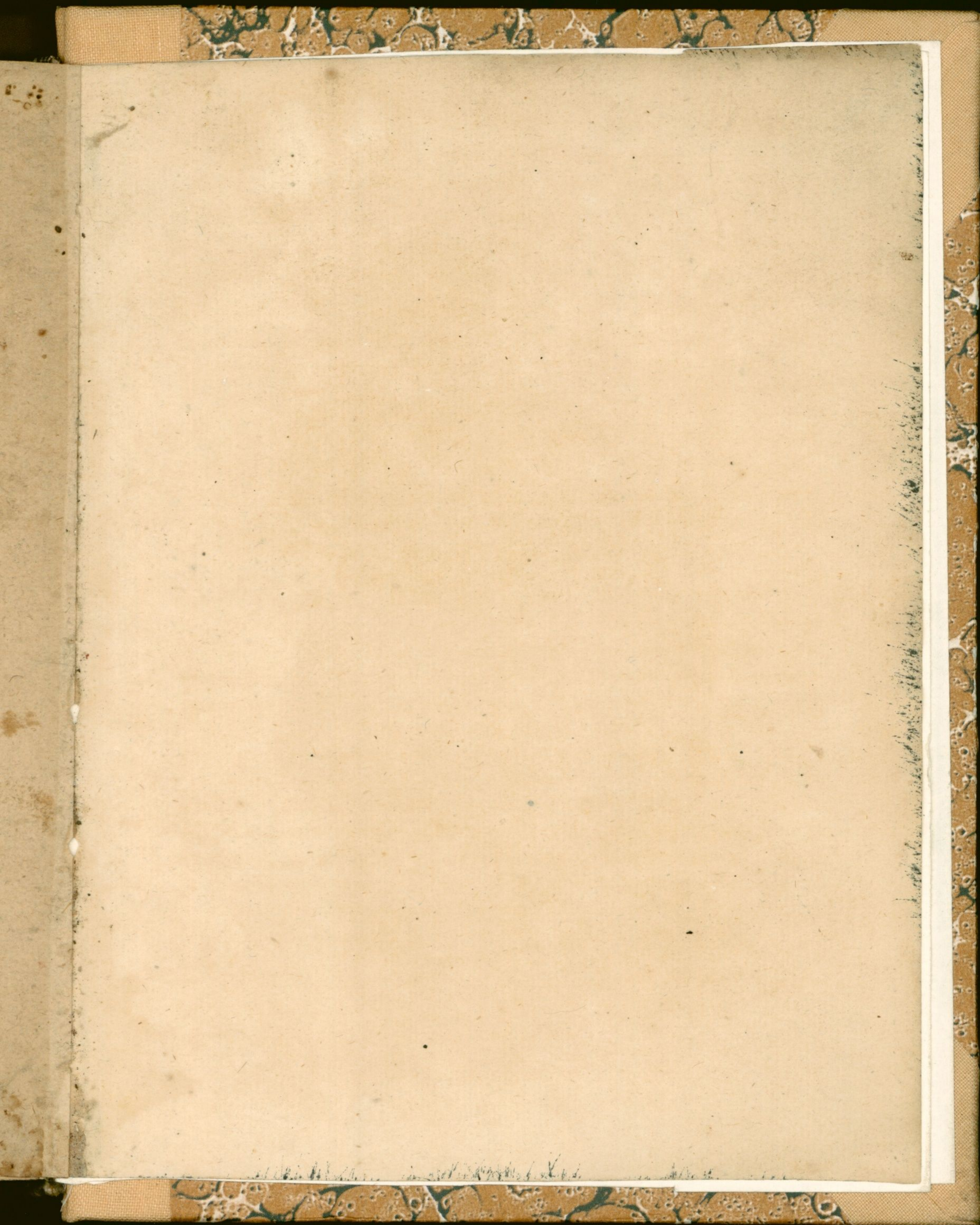
Arum, ita circuitus vel orbita Jovis ad circuitum vel orbitam Martis habet, nempe, ut 1000. ad 333 $\frac{1}{3}$, id est, in ratione tripla. Rursum, sicuti orbis dodecaedri externus, ad internum, 1000. ad 795, ita circuitus Martis ad circuitum orbis magni, scilicet in ratione sesquipla. Rursum orbis magni & Veneris curricula sunt in ratione orbium extra & intra icosaedrum, ut 1000. ad 795. Et denique Veneris & Mercurii se respiciunt in ratione orbis extimi & intimi in dodecaedro.

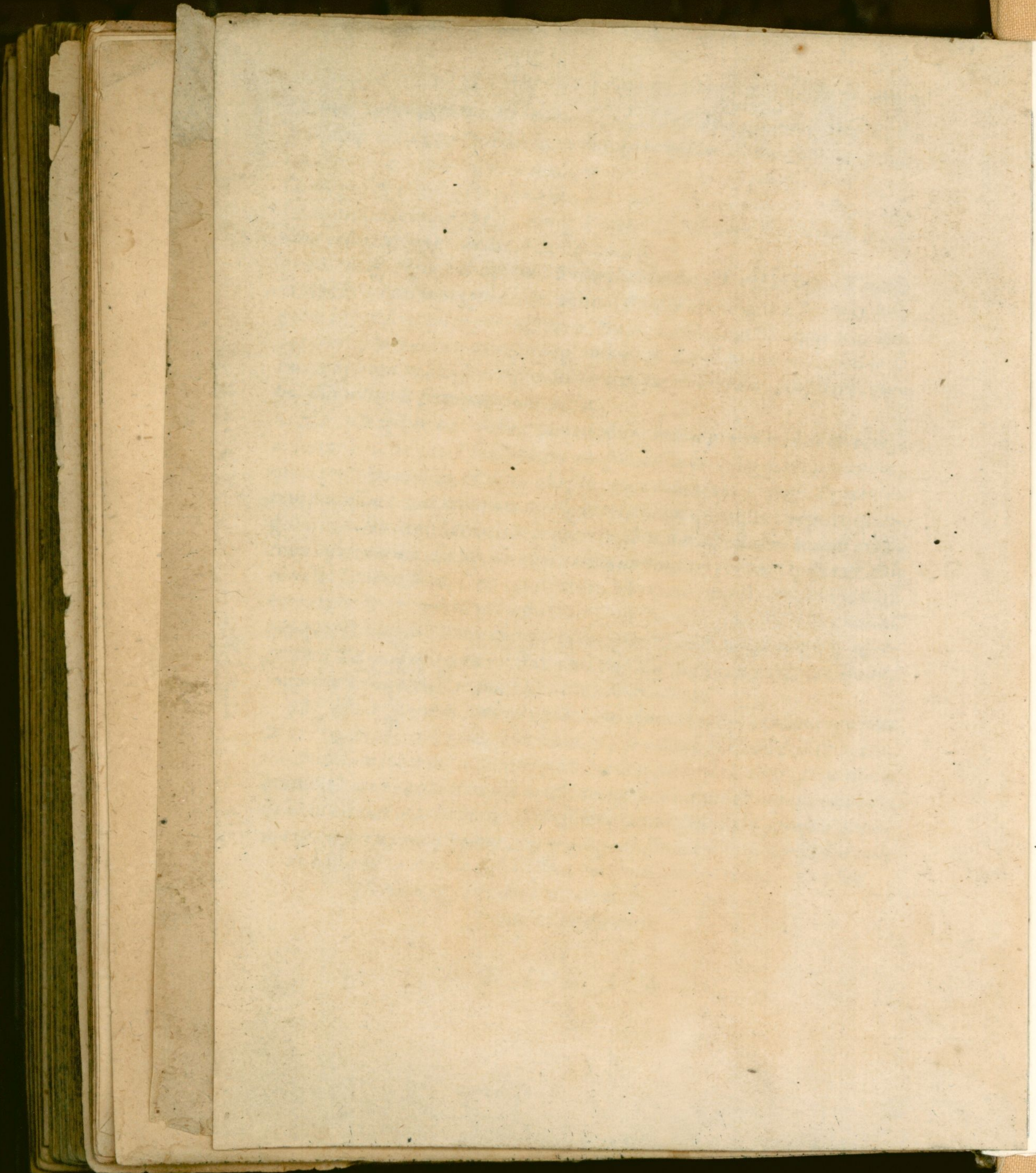
76. Itaque regio vel caelum Mercurii indutum est octaedro; Veneris icosaedro; orbis magni dodecaedro; Martis tetraedro; Jovis cubo, quem in hac serie corporum ultimum suum amplectitur & continet caelum Saturni. Ipsam autem quocumque sanè intervallo ab eo remota, cohibet & ambit Sphaera, in qua sunt infixi Stellarum, quae non errant, sempiterni cursus, sacris literis firmamentum dicta.

77. Ut igitur hac nostra contemplatio redeat in orbem, hac & vidisse arbitror Euclidem, Philosophum perspicacissimum σοφιστικῶς nomine, quod operi suo indidit, & discipulis suis tacite indicatum voluisse Praeceptorum fidelissimum, ut nimirum intelligerent, horum quinque corporum regularium seu mundanorum proportionibus, hoc aspectabile mundi aedificium informatum dicam, an exornatum ab omnium rerum Opifice & Architecto sapientissimo, Deo ter optimo Maximo, utque hoc modo etiam ex his principiis & rudimentis ad illius cognitionem, quanta humane mentis indagine & consideratione operum ipsius haberi potest, magis magisque assurgerent: Τα γὰρ ἀόρατα τῶ θεῶ ἀπὸ τῆς κτίσεως κόσμου τοῖς ποιήματι νοούμενα καὶ λογίζονται, inquit D. Paulus Rom. i. v. 20.

78. Hunc gentibus eminus, nobis cominus ex verbo revelato cognitum τὸ αὐτοκράτορες τῶν οὐρανῶν adoremus, ut pro insinua sua sapientia & potentia Ecclesiam suam in hoc fatali rerum turbine paternè tueatur, propulsatis insidiis, & averruncatis impiis machinationibus Satanae & organorum ejus, ne ab iis incauti opprimamur, oppressi seducamur, seducti in perniciem animae & corporis precipitemur, sed ut sub gratissimis anreae pacis Etesis tuti, in hac nostra militia Schoistica faciamus opera pretium, ad ipsius gloriam, & proximi utilitatem, ut & proprium decus ac beatitatem.

F I N I S.

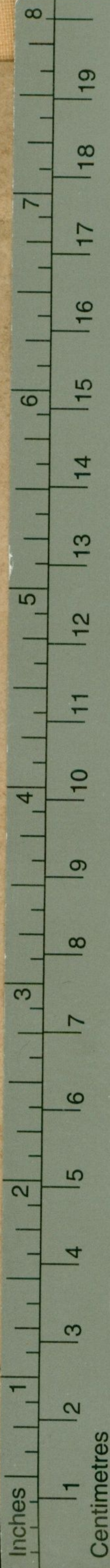
✓
00 A 6436

ULB Halle 3
004 931 300

KD 18

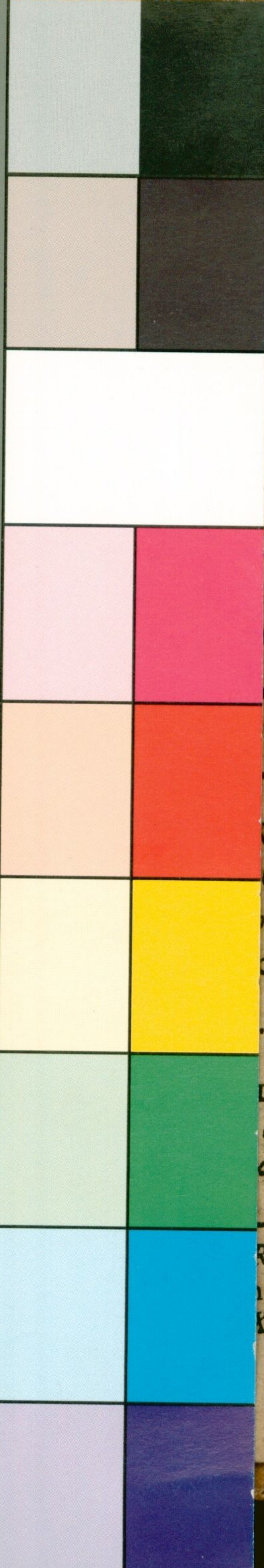

Farbkarte #13

B.I.G.

Blue	Cyan	Green	Yellow	Red	Magenta	White	3/Color	Black

97

11

ἀπάντων.
 mathematica

ORPORIBUS
U MUNDANIS
 one & præcipuis
 ous,

sensu laudatissimæ
 e in Alma Lipsien-
 ræ subjicit

VUNSCHALDUS
 s Electoralis,

ERO , Cygneo,
 ect. Sax. Alumno.
 vembr.
 consuetis.

ἀλαίον:
 ιθαγόρας σοφὸς εὔρει,
 δ' ἀρίστηλ' ἐδίδαξεν,
 καλλῆς ἔτευξεν.

RIUS Ritsch/
 ristianaæ
 XXI.